

Historia Jeżowego jest ściśle związana z historią Kościoła na tym terenie. Do XVI wieku królewszczyzna Jeżów należała do dekanatu rudnickiego. Władze w Krakowie uważały, że we wsi Jeżowe niezbędne jest założenie parafii, gdyż w pobliżu nie było kościoła, do którego mogliby uczęszczać mieszkańcy wsi celem wysłuchania mszy i przyjmowania sakramentów kościelnych. Najbliższy kościół był w Rudniku i trudno było tam dojść, ponieważ na przeszkodzie stały liczne wody. Dlatego też bardzo dużo niemowląt umierało bez chrztu, a dorosłych bez sakramentu pokuty, a ciała ich grzebane były po polach. W 1590 roku ksiądz biskup Piotr Myszkowski zapisał i odstąpił dziesięcinę z Jeżowego kościołowi w Rudniku. W 1592 roku do Jeżowego przeniesiony został wikary ksiądz Paweł Królik z parafii Rudnik, celem organizowania sprzętu potrzebnego do wykonywania liturgii.

W 1603 roku wojewoda sandomierski Hieronim Gostomski zbudował kaplicę w Jeżowym, w miejscu nazywanym obecnie Góry Kościelne pod wezwaniem Narodzenia Matki Boskiej, a biskup krakowski Bernard Maciejowski erygował przy tej kaplicy nową parafię Jeżowe. Nowo utworzona parafia Jeżowe została wyłączona z parafii Rudnik edyktem króla Zygmunta III w 1603 roku. Rektorem kościoła w Jeżowym został czcigodny ksiądz Stanisław z Łanów. Pierwotne beneficjum dla parafii w postaci łąnu roli ufundował wojewoda sandomierski Hieronim Gostomski. Kościół otrzymał też od starosty staw rybny w Pogoni (obecny Nowosielec). W 1604 roku do parafii Jeżowe przybył na wizytację biskup. Kościół był wtedy drewniany, plebanem parafii był ksiądz Stanisław Dołęga, a wikarym Paweł Królik. Biskup będąc w Jeżowym, zanotował, iż na terenie parafii znajduje się szkoła, plebania, dzwonnica (dwa małe dzwony) i cmentarz. W 1646 roku za czasów proboszcza Waleriana Lubienieckiego został odnowiony. Parafia posiadała piwnicę, stodołę, spichlerz, dom plebański, szkołę powszechną, dzwonnice i ogród. Na wyposażeniu kościoła były już kielichy z paterami, puszka srebrna, ornaty adamaszkowe i aksamitowe, lichtarze mosiężne, 10 obrusów i księgi kościelne.

W 1662 roku wieś Jeżowe liczyła 461 osób. Przy parafii istniał przytułek dla biednych. W 1670 roku założono szpital w Jeżowym, który przetrwał do XIX wieku. W 1720 roku za księdza Marcina Balickiego został zbudowany nowy, drewniany kościół, który służył parafii Jeżowe do początku XX wieku. Kościół ten po wybudowaniu nowego murowanego, w 1923 roku został sprzedany do parafii Zarzecze koło Niska. Nowy kościół wybudowany był w miejscu, gdzie znajduje się obecny. W 1727 roku wizytujący wieś królewską Jeżowe biskup krakowski Konstantyn Szaniawski uznał, że do parafii należy nowo wybudowany kościół, obszerny inwentarz i inwentarz obory przy parafii. Nowy kościół w XVIII wieku został wyposażony w trzy ołtarze (1 duży i 2 małe), organy i chrzcielnicę, która do tej pory służy parafianom Jeżowego. W 1823 roku w Jeżowym wybudowano nową murowaną plebanie - obecnie Muzeum Chrystusa Frasobliwego w Jeżowym. W 1856 roku ówczesny proboszcz parafii Jeżowe ksiądz Walenty Padowicz założył prywatną szkołę jednoklasową, niedługo po tym ta szkoła mianowana została na dwuklasową.

Od 1907 roku z parafii Jeżowe wydzielone były kolejno miejscowości zaczynając od Kamienia. Proboszczem wtedy był ksiądz Józef Tokarski. Jego następcą w 1919 roku został ksiądz Stanisław Włodyka. W czasie I i II wojny światowej dużo ludzi z Jeżowego poniosło śmierć w bitwach. Jeżowe znajdowało się pod zaborem austriackim. Tak też żołnierze ci palili ogniska na podwórkach mieszkańców Jeżowego i pobliskich miejscowości niszcząc prawie wszystko. Po tych latach cierpień parafią zajął się ksiądz Ludwik Bielawski. Od 1958 do 1994 roku był On proboszczem parafii Jeżowe. Z Jego inicjatywy w latach sześćdziesiątych przeprowadzono malowanie i wyposażenie kościoła, a w latach osiemdziesiątych wybudowano kaplicę na cmentarzu, kościół filialny oraz nową plebanię. W starej plebanii z 1823 roku Ksiądz prałat Ludwik Bielawski urządził Muzeum Sztuki Religijnej, zwane również Muzeum Rzeźb Chrystusa Frasobliwego.

W latach 1996-2002 zostało gruntownie odrestaurowane wnętrze kościoła parafialnego. W ołtarzu głównym zamontowano obraz Narodzenia NMP przysłaniający kopię obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Ułożono kostkę brukową wokół kościoła oraz wzbogacono kościół o nowe ogrodzenie. W 2008 roku dokonano wymiany konstrukcji dachowej wraz z pokryciem nową blachą na kościele filialnym. Po dwóch latach budowy oddano do użytku nowe organy w kościele parafialnym- Koncert organowy w dzień odpustu był zwieńczeniem prac nad organami.

Z dniem 25 października 2009 roku biskup sandomierski Krzysztof Nitkiewicz podniósł kościół filialny Świętego Jana Chrzciciela do rangi parafialnego i erygował przy nim nową parafię pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela w Jeżowem. W skład nowej wspólnoty weszły tereny leżące po drugiej stronie drogi krajowej nr 19.